

U V O D

Antička Grčka je naziv koji se koristi za opisivanje sveta u kojem se govorilo grčkim jezikom u antičkim vremenima. Taj naziv se ne odnosi samo na područje današnje grčke države, nego i na područja naseljena Grcima u antičkim vremenima

Doba Grčko-Persijskih ratova (490-449.p.n.e) bio je period nastanka i razvijanja klasične grčke umetnosti. Krajem VI veka pre nove ere Grci u istočnom sredozemlju

nasli su se pred ozbiljnom opasnošću, nad njima se nadvila senka persijskog carstva.

Persijanci su u to vreme gospodarili ogromnim prostranstvima, i pod njihovo vlasništvo su bili i mnogobrojni grčki gradovi na obali Male Azije. U Joniji (današnja egejska obala Turske) grčki gradovi, koji su uključivali velika središta poput Mileta i Halikarnasa, nisu mogli održati svoju nezavisnost i došli su pod vlast Persijskog Carstva sredinom 6. veka. Grci su 499. podigli Jonski ustanak, pa su im Atina i neke Grčke oblasti pristigle u pomoć.

Grčko-persijski ratovi su najavili vek atinske prevlasti u grčkim poslovima. Atina je bila gospodar mora i takođe vodeća trgovačka sila. Vodeći državnik tog perioda bio je Periklo koji je iskoristio porez koji su plaćali članovi Delskog saveza za izgradnju Partenona i ostalih velikih spomenika klasične Atine. Do sredine 5. veka Savez je preimenovan u Atinsko Carstvo, simbolizujući prenos zajedničke riznice s Dela na Partenon 454.p.n.e.

Bogatstvo Atine je privlačilo mnoge talentovane ljude iz svih delova Grčke, te je stvorilo bogati besposleni sloj koji su postali zaštitnici umetnosti. Atinska država je podupirala i nauku i umetnost, a naročito arhitekturu. Atina je postala centar grčke književnosti, filozofije (vidi grčku filozofiju) i umetnosti (vidi grčko pozorište). Neka od najvećih imena zapadnoevropske kulturne i intelektualne istorije živela su u Atini tokom toga perioda: dramatičari Eshil, Aristofan, Euripid i Sofoklo, filozofi Aristotel, Platon i Sokrat, istoričari Herodot, Tukidid i Ksenofon, pesnici Simonid i kipar Fidija. Grad je postao, po Periklovim riječima, "škola Helade".

Klasična grčka umetnost-osnovne odlike:

Umetničko delo je apsolutni sklad lepote, besprekorne proporcije, tavan položaj u mirovanju i pokretu i čvrsta kompozicija. Po mom mišljenju to je bilo traganje za tipskom, univerzalnom lepotom, koja nije individualna, već depersonalizovana.

Vajarstvo

Kraj VI veka pne označava se prelazno doba između arhajske i klasične grčke umetnosti; napustaju se stare konvencionalne teme i traže se novi načini prikazivanja oblika, pokreta i psihickog stanja.

Interesantno je međutim da su grčki vajari bili smatrani za zanatlije i da su na lestevici umetnika bili na samom dnu.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com